

αλληλεγγύη

στους μετανάστες/τριες
και τους πρόσφυγες της Ηγουμενίτσας

Για έναν κόσμο χωρίς
χαρτιά, σύγγορα, κράτη
πατρίδες, εκμετάλλευση

ΑΝΤΙΟΝΙΣΤΙΚΟ Δ. ΕΛΛΑΔΑΣ ΧΕΙΡΟΝ. ΑΝΑΡΧΕΤΤΗ ΜΕΤΑΠΡΟΤΕΡ

μικρό καφενείο 03

κατάληψη πατησίων 61 & σκαραμαγκά | γενάρης '11

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has become a major employer in the UK, and its growth has been a major factor in the overall growth of the economy.

The public sector has also become a major employer of women. In 1980, only 1.5 million women were employed in the public sector, but by 1995, this number had increased to 3.5 million. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of women in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people with disabilities. In 1980, only 0.5 million people with disabilities were employed in the public sector, but by 1995, this number had increased to 1.5 million. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people with disabilities in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from ethnic minorities. In 1980, only 0.5 million people from ethnic minorities were employed in the public sector, but by 1995, this number had increased to 1.5 million. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from ethnic minorities in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people from the lower socio-economic classes. In 1980, only 1.5 million people from the lower socio-economic classes were employed in the public sector, but by 1995, this number had increased to 3.5 million. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people from the lower socio-economic classes in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people with low qualifications. In 1980, only 1.5 million people with low qualifications were employed in the public sector, but by 1995, this number had increased to 3.5 million. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people with low qualifications in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people with low skills. In 1980, only 1.5 million people with low skills were employed in the public sector, but by 1995, this number had increased to 3.5 million. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people with low skills in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people with low pay. In 1980, only 1.5 million people with low pay were employed in the public sector, but by 1995, this number had increased to 3.5 million. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people with low pay in the workforce, and the increasing demand for public services.

The public sector has also become a major employer of people with low status. In 1980, only 1.5 million people with low status were employed in the public sector, but by 1995, this number had increased to 3.5 million. This increase has been driven by a number of factors, including the growth of the public sector, the increasing participation of people with low status in the workforce, and the increasing demand for public services.

αλληλεγγύη στους μετανάστες/τριες και τους πρόσφυγες της Ηγουμενίτσας

γενάρης '11

κατάληψη πατησίων 61 & σκαραμαγκά

Η έκδοση της μπροσούρας έγινε στα πλαίσια εκδήλωσης αντιπληροφόρησης που πραγματοποιήθηκε στην κατάληψη τη Δευτέρα 24 Γενάρη του 2011. Στην ηλεκτρονική της μορφή, μπορείτε να την κατεβάσετε από την ιστοσελίδα της κατάληψης:

pat61.squat.gr

Το ντοκιμαντέρ με μαρτυρίες μεταναστών από το *Συντονιστικό Δυτικής Ελλάδας για τους Πρόσφυγες και τους Μετανάστες*, το οποίο προβλήθηκε στις στην εκδήλωση της κατάληψης, μπορείτε να το κατεβάσετε από τη διεύθυνση:

<http://www.black-tracker.gr/details.php?id=394&searched=metanastes>

αλληλεγγύη στους μετανάστες/τριες και τους πρόσφυγες της Ηγουμενίτσας

*Τι να της κάνω της καρδιάς της παραπονεμένης;
Βολές με κάνει και γελώ, βολές κι αναστενάζω.
Για να αποθάνω, δεν μπορώ, να ζήσω, πώς να ζήσω;
Να πάνω σ' άλλο σύνορο και σ' άλλο βιλαέτι,
ξένος κι εδώ, ξένος κι εκεί, κι όπου κι αν πάω ξένος.*

Ηπειρώτικο, Της Ξενιτιάς

Εδώ και αρκετό καιρό τα σύνορα διασχίζονται από σιωπηλές και αποκαμωμένες φιγούρες. Διαπερνούν φυλάκια, ναρκοπέδια, λιμενικά μπλόκα και υπερσύγχρονα ραντάρ. Είναι οι μετανάστες. Άνθρωποι αποφασισμένοι να κινηθούν για να ζήσουν μακριά από τη φρίκη ενός πολέμου, την ανέχεια μιας τριτοκοσμικής επαρχίας. Το άπλωμα του καπιταλιστικού συστήματος ακόμα και στα πιο απίθανα σημεία αυτού του πλανήτη παράγει αφόρητες συνθήκες ζωής. Ιδιαίτερα εκεί όπου ο πόλεμος αποτελεί μία καθημερινότητα δεκαετιών, εκεί όπου τα αποικιακά καθεστώτα μετασχηματίστηκαν σε δικτατορίες ή καταπιεστικές θεοκρατίες. Εκεί, άνθρωποι επιλέγουν να μετακινηθούν μαζικά. Προορισμός ή μονόδρομος η Ευρώπη.

Είτε ανατινάζονται σε κάποιο ναρκοπέδιο, είτε πνίγονται στα παγωμένα νερά κάποιου μεσογειακού πελάγους και σίγουρα δεν φταίει η «κακιά η ώρα». Είναι αποτέλεσμα της θωράκισης των ελληνικών συνόρων, όντας και σύνορα της Ευρώπης, με μηχανισμούς ελέγχου, όπως η Frontex και ο ευρωστρατός, με αποτέλεσμα πολλές φορές τις απροκάλυπτες δολοφονίες. Ο μύθος για το ελληνικό σταυροδρόμι των πολιτισμών είναι μάλλον ένας από τους χειρότερους εφιάλτες για χιλιάδες που διασταυρώνονται με την βία των συνόρων. Όσοι τελικά περάσουν έρχονται πρόσωπο με πρόσωπο με χώρους εγκλεισμού, τα λεγόμενα κέντρα κράτησης, ή υπαίθριους αυτοσχέδιους καταυλισμούς στους οποίους διαβιούν κάτω από πολύ άθλιες συνθήκες. Εκατοντάδες μετανάστες παραμένουν στοιβαγμένοι εβδομάδες ή και μήνες, μέχρι να τους απελάσουν συνοπτικά και απροειδοποίητα ή μέχρι να βρουν τρόπο διαφυγής προς άλλες χώρες της Ευρώπης. Για τους διοικητικούς μηχανισμούς του κράτους, οι μετανάστες είναι ένα άγραφο χαρτί, ένας βιολογικός οργανισμός χωρίς ιστορία, χωρίς δικαιώματα, χωρίς πολιτική υπόσταση, ένα κουρασμένο σώμα, που όλως παραδόξως κατάφερε να ξεγλιστρήσει.

Έτσι και στην Ηγουμενίτσα, πόλη με λιμάνι άρα και βασική πύλη εισόδου προς τη Δύση, μετανάστες από διαφορετικούς τόπους και διαφορετικές κουλτούρες καταφθά-

νουν, ψάχνοντας αγωνιωδώς την κατάλληλη στιγμή για τη φυγή τους από τη χώρα, για τον υποτιθέμενο παράδεισο της κεντρικής Ευρώπης.

Αυτή τη στιγμή στο δάσος πάνω από το Λαδοχώρι, γύρω στα 450 άτομα, με σοβαρές ασθένειες σε πολλούς από αυτούς (χρόνια αναπνευστικά προβλήματα, σακχαρώδη διαβήτη, ψώρα, κ.α.) αλλά και σοβαρά τραύματα, περιφέρονται στην πόλη, ζώντας ανά ομάδες σε πρόχειρους αυτοσχέδιους καταυλισμούς στα γύρω δασύλλια, στερούμενοι ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, τροφής, ρουχισμού αλλά και στοιχειώδους υγιεινής. Μαζί με αυτούς που στοιβάζονται σε χώρους κράτησης, υπό άθλιες συνθήκες, ο αριθμός φαίνεται να ξεπερνάει κατά καιρούς τους 500. Ταυτόχρονα η αστυνομία, κάνει σφιχτό κλοιό γύρω από την περιοχή και οι επιθέσεις προς τους μετανάστες είτε μέσα είτε έξω από τον καταυλισμό είναι πολύ συχνό φαινόμενο. Το κάψιμο των ελάχιστων προσωπικών τους αντικειμένων, οι μαζικές συλλήψεις και ξυλοδαρμοί, οι επιθέσεις σκυλιών της αστυνομίας και τα νυχτερινά ανθρωποκυνηγητά μετατρέπουν την καθημερινότητα των μεταναστών σε εφιάλτη. Η αστυνομία φροντίζει την συνάντηση των μεταναστών με τον «ελληνικό παράδεισο».

*Από προκήρυξη του συντονιστικού δυτικής Ελλάδος
για την αλληλεγγύη σε μετανάστες και πρόσφυγες*

Στην Ηγουμενίτσα, όπου κάθε στιγμή μετανάστες περιφέρονται ψάχνοντας στα σκουπίδια, ώστε να μπορέσουν να φάνε και να ντυθούν, οι ρατσιστικές αντιλήψεις κατέχουν εξέχουσα θέση.

Στο Λαδοχώρι εκδηλώνεται η επιθυμία των κατοίκων να φύγουν οι μετανάστες, γιατί όπως λένε κλέβουν και προκαλούν προβλήματα, όταν την ίδια στιγμή τα σουπερ μάρκετ απαγορεύουν στους μετανάστες να μπουν, και αν και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι δεν έχουν κανένα πρόβλημα με τους μετανάστες, με τον επικείμενο φόβο της απόλυσης δεν αντιδρούν στις εντολές των εργοδοτών. Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, οι τραμπούκοι της ομάδας ΔΙ.ΑΣ κυνηγούν με μηχανές τους μετανάστες.

Από ανακοίνωση της αντιρατσιστικής κίνησης Ηγουμενίτσας

Στις 10 Νοέμβρη 2010 κούρδοι μετανάστες στην προσπάθεια τους να περάσουν στην Ιταλία από το λιμάνι της Ηγουμενίτσας μπαίνουν κρυφά σε μια νταλικά σε ένα βενζινάδικο 18 χλμ έξω από την πόλη. Ο οδηγός του οχήματος αντιλαμβάνεται την παρουσία τους και οι μετανάστες τρέπονται σε φυγή. Ο ιδιοκτήτης του βενζινάδικου, **Σάββας Θωμάζος**, γνωστός στην περιοχή τόσο για τις οικονομικές του επιχειρήσεις όσο και για τις φασιστικές του αντιλήψεις, αναλαμβάνει δράση. Καταδιώκει τους μετανάστες με το αυτοκίνητό του και τους πυροβολεί. Όταν εκείνοι προωθούνται στα χωράφια παραπλεύρως της εγνατίας οδού, επιστρέφει στο βενζινάδικο, παίρνει το αγροτικό του αυτοκίνητο και συνεχίζει την καταδίωξη. Πλησιάζει τους μετανάστες και τους πυροβολεί ξανά, αυτή τη φορά τραυματίζοντας τον ένα σοβαρά στη μηροβου-

νωνική χώρα. Η αστυνομία, που εμφανίστηκε όταν οι ίδιοι μετανάστες κάλεσαν το 100 αντί του 166, δεν συλλαμβάνει το φασίστα δολοφόνο απλά καταγράφει το περιστατικό ως απλό τραυματισμό. Ο τραυματίας μεταφέρεται στο νοσοκομείο και υποβάλλεται σε ακρωτηριασμό του ενός όρχεως.

Κάποιες μέρες αργότερα, υπό την πίεση των γεγονότων και καθώς δημοσιεύονται από αλληλέγγυους προς τους μετανάστες φωτογραφίες του Θωμάζου να ποζάρει με βαρύ οπλισμό και άλλες πληροφορίες περί των φασιστικών του φρονημάτων, οι μπάτσοι τον συλλαμβάνουν χωρίς να βρουν στην κατοχή του όπλα. Κατά τη διάρκεια της προανακριτικής διαδικασίας οι μετανάστες που παρίστανται ως μάρτυρες κατηγορίας και οι αλληλέγγυοι που τους συμπαραστέκονται βιώνουν κάθε έκφανση της φασιστικής κουλτούρας: απειλές, τραμπουκισμοί, επιθέσεις, εκφοβισμός των μεταναστών και των αλληλέγγυων, απόπειρες δωροδοκίας. Εξ αιτίας της ύπαρξης αδιάσειστων, αποδεικτικών στοιχείων και των καταθέσεων των μαρτύρων, ο φασίστας-δολοφόνος κρίνεται προφυλακιστέος αλλά για κάποιες μέρες παραμένει στο νοσοκομείο Φιλιάτων επικαλούμενος ψυχολογικά προβλήματα. Τελικά παίρνει το δρόμο των φυλακών Κέρκυρας, αλλά δυο μέρες μετά την μεταγωγή του επιστρέφει στην Ηγουμενίτσα και έκτοτε βρίσκεται προφυλακισμένος στο τοπικό αστυνομικό τμήμα.

Η Ηγουμενίτσα, ανέκαθεν, ήταν για τους μετανάστες ένα σημείο για το πέρασμα τους στη δυτική Ευρώπη. Μετά την πυρπόληση του καταυλισμού της Πάτρας, μεγάλος αριθμός προσφύγων και μεταναστών προωθήθηκε προς το λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Τα περιστατικά βίας απέναντι στους μετανάστες από τους λιμενόματσους ήταν συνηθισμένο φαινόμενο. Τα δυο τελευταία χρόνια όμως η όξυνση της επιθετικότητας των κατασταλτικών δυνάμεων που φρουρούν το λιμάνι έχει σαν αποτέλεσμα δολοφονίες και βαρύτατους τραυματισμούς.

Η κρατική μεταναστευτική πολιτική, που εκδηλώνεται με φυλακίσεις, απελάσεις, νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης (υπό τον εξευγενισμένο όρο "κέντρα υποδοχής"), χτίσιμο ενός φράκτη πολλών χιλιομέτρων στον Έβρο, περιπολίες της Frontex στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα και επιχειρήσεις "σκούπα" στις πόλεις διαμορφώνει το πεδίο, ώστε πάνω στο σώμα των μεταναστών να ξεδιπλώνεται κάθε εκδοχή της κρατικής καταστολής.

Την ίδια στιγμή, η επίκληση της εθνικής ενότητας για την επίτευξη της κοινωνικής συναίνεσης εν μέσω κρίσης, ώστε να γίνει αποδεκτή οιωπηλά η ολοκληρωτική επέλαση του καπιταλισμού, οι εγχώριες και ευρωπαϊκές κυβερνητικές διακηρύξεις για την αποτυχία του πολυπολιτισμικού μοντέλου και η τηλεοπτική διαχείριση του ζητήματος των μεταναστών χωρίς χαρτιά δημιουργεί μια ευνοϊκή συνθήκη για την έκφραση ακραίων εθνικιστικών αντιλήψεων. Καθώς πλέον η φασιστική προπαγάνδα εκφράζεται νομίμως στα πλαίσια μιας θεσμισμένης δημοκρατικής πολιτείας, η εκλαϊκευμένη, απλουστευτική, φασιστική ρητορική, επικεντρώνοντας στα πρακτικής φύσεως προβλήματα διαβίωσης, μεταξύ ντόπιων και μεταναστών στο επίπεδο της καθημερινότητας, κερδίζει έδαφος σε περιοχές που αυτά αποτελούν μια πραγματικότητα.

Στην Ηγουμενίτσα, μια μικρή, επαρχιακή, συνοριακή πόλη οι εθνικιστικές αντιλήψεις ευδοκιμούν και εκφράζονται πάνω στους μετανάστες που ζουν απομονωμένοι στα υψώματα του Λαδοχωρίου. Επιθέσεις φασιστοειδών στο κέντρο της πόλης, αποκλεισμοί από εμπορικά μαγαζιά, απαξίωση, ρατσισμός. Παρόλο που δεν υπάρχει οργανωμένος φασιστικός πυρήνας στην περιοχή, η δράση των φασιστοειδών κλιμακώνεται και η κοινωνία, σε μεγάλο μέρος της, παρακολουθεί παθητικά αυτή τη συνθήκη. Η ιδιοτυπία της κοινωνικής σύνθεσης μιας επαρχιακής πόλης, όπου οι προσωπικές σχέσεις καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την κοινωνική υπόσταση των ατόμων, έχει σαν αποτέλεσμα ακόμα και η πρόσφατη απόπειρα δολοφονίας μεταναστών να βρίσκει από θετική ανταπόκριση μέχρι σιωπηλή αποδοχή.

Ωστόσο δεν έχουν όλοι και όλες "τηρήσει σιγή ιχθύος" για την κατάσταση των μεταναστών και προσφύγων στην Ηγουμενίτσα. Συντρόφοι και συντρόφισσες από την περιοχή ενεργοποιούνται εδώ και καιρό πάνω στο ζήτημα. Από τη δολοφονία του **Αριβάν**, το 2008, και έπειτα δεν έχουν σταματήσει να βρίσκονται δίπλα στους μετανάστες, να συνδράμουν με κάθε μέσο που μπορούν στην αντιμετώπιση των πολύ δύσκολων συνθηκών της καθημερινότητας των μεταναστών, να οργανώνουν εκδηλώσεις και δράσεις αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης για το μεταναστευτικό ζήτημα. Βρίσκονται καθημερινά στον καταυλισμό του λαδοχωρίου, προσπαθώντας να προσφέρουν τα βασικά για μια αξιοπρεπή διαβίωση (φαγητό, ρούχα), προσπαθώντας να αντιμετωπίσουν, στήνοντας πρόχειρα ιατρεία, τα δεκάδες, πολλά από αυτά πολύ σοβαρά, ιατρικά προβλήματα αυτών των ανθρώπων. Αντιστέκονται στις φασιστικές απειλές και την όξυνση του εθνικιστικού μίσους και πραγματώνουν την αλληλεγγύη με τους μετανάστες χτίζοντας σχέσεις εμπιστοσύνης και αλληλοβοήθειας, στο δρόμο του κοινού αγώνα κάθε καταπιεσμένου και εκμεταλλευόμενου ανθρώπου. Ενώτια στους πλαστούς, εθνικούς, φυλετικούς, θρησκευτικούς και έμφυλους διαχωρισμούς, επιχειρούν να συνενωθούν σε έναν αγώνα για ένα κόσμο χωρίς χαρτιά, σύνορα, κράτη, πατρίδες και εκμετάλλευση.

Στις 29 Γενάρη θα πραγματοποιηθεί στην Ηγουμενίτσα πανελλαδική πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες. Παράλληλα, οργανώνεται η συνεισφορά βασικών ειδών πρώτης ανάγκης, όπως ανδρικά υποδήματα και ρούχα (στον καταυλισμό υπάρχει μόνο μια γυναικά), κλινοσκεπάσματα (κουβέρτες *sleeping bags*), ξηρά τροφή (όσπρια, μακαρόνια, ρύζια, αλεύρι, μπαχαρικά, κονσέρβες) και λάδι, καθώς και ιατροφαρμακευτικού υλικού, για την κάλυψη στοιχειωδών αναγκών των εκατοντάδων μεταναστών και προσφύγων του καταυλισμού.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΙ

χρονολόγιο

2007

- Επιχείρηση-σκούπα σε 200 Κούρδους, μεταφορά τους σε στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Αλεξανδρούπολη και παράδοσή τους στις τουρκικές αρχές.

2008

- 3 Απριλίου: Δολοφονία του κούρδου πρόσφυγα **Αριβάν Οσμάν Αμπντουλάχ** από λιμενόμπατσους, τραμπουκισμός και τραυματισμός του αυτόπτη μάρτυρα της υπόθεσης με το σκυλί της αστυνομίας.

2009

- Εισβολή της αστυνομίας στον καταυλισμό, κάψιμο προσωπικών αντικειμένων και ξυλοδαρμός μεταναστών.
- 20ήμερες και 30ήμερες κρατήσεις μεταναστών, πενθήμεροι αποκλεισμοί από φαΐ και νερό και ξυλοδαρμοί μέσα στα κρατητήρια.

2010

- Ξυλοδαρμός σομαλού από ακροδεξιά στοιχεία.
- Ξυλοδαρμοί μεταναστών με ρόπαλα του baseball από ασφαλίτες και λιμενόμπατσους στο λιμάνι.
- Αποκλεισμός μεταναστών από τα σούπερ μάρκετ, περιπτώσεις υποσιτισμού στους καταυλισμούς, εμφάνιση και μόνιμη εγκατάσταση ομάδας ΔΙΑΣ με κυνηγητά ώστε να μην ψάχνουν ούτε στα σκουπίδια και αποκλεισμός τους από την πόλη για να μη χαλάει την όμορφη της εικόνα.
- Θάνατος 19χρονου αφγανού μετανάστη σε νταλικά από ασφυξία.
- Μαρτυρίες μεταναστών για 18 κούρδους νεκρούς επίσης από ασφυξία σε νταλικά.
- Προσπάθεια της Χρυσής Αυγής για δημιουργία γραφείων στην Ηγουμενίτσα και συγκέντρωσή τους που αποτράπηκε με αντισυγκέντρωση και συνεχή παρουσία και αγώνα στην πόλη.
- **10 Νοεμβρίου:** Απόπειρα δολοφονίας από χρυσαυγίτη σε 5 Κούρδους, τραυματισμός και ακρωτηριασμός του ενός.

- Επίθεση 130 «αγανακτισμένων πολιτών» και 10 χρυσαυγιτών στα δικαστήρια Ηγουμενίτσας κατά συντρόφων και μεταναστών για εκφοβισμό ώστε να μην καταθέσουν οι μετανάστες.
- Απειλές φασιστών σε συντρόφους για ξυλοδαρμούς και εμπρησμούς αυτοκινήτων τους δημιουργώντας κλίμα τρομοκρατίας.
- Απόπειρα δωροδοκίας σε κούρδους μετανάστες για να πάρουν πίσω τις καταθέσεις τους. Απόπειρα δωροδοκίας συντρόφου ώστε να αποκαλύψει που βρίσκονται οι αυτόπτες μάρτυρες.
- Θάνατος σομαλού από νταλικά στη προσπάθεια του να ανέβει σε αυτή.
- Θάνατος σομαλού με χτύπημα στο κεφάλι στη προσπάθεια του να περάσει με νταλικά στην Κέρκυρα.
- Απειλές μπάτσων και υπευθύνων ΤΕΙ για άρση ασύλου στο ΤΕΙ Ηγουμενίτσας με σκοπό την εκκένωση της κατάληψης *Κελί της Ελευθερίας*.

2011

- 11 Ιανουαρίου ένα λευκό αυτοκίνητο πλησιάζει δυο Κούρδους μετανάστες σε σημείο στο οποίο συγκεντρώνονται στο Λαδοχώρι και τους πυροβολεί με αεροβόλο όπλο. Τραυματίζει τον ένα στο κεφάλι, ευτυχώς ελαφρά.
- 12-13 Ιανουαρίου ομάδα φασιστοειδών, οργανωμένη από γνωστό τραμπούκο της περιοχής, υπό την ανοχή των μπάτσων ξυλοκοπούν τρεις μετανάστες στο κέντρο της πόλης.

Και εκατοντάδες άλλα περιστατικά...

ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΣΕ ΦΑΡΜΑΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ-ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΗΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

- φάρμακα για ψώρα (spregal)
- spray pulno 47 (για περιποίηση τραυμάτων)
- αντιβιώσεις (μακρολίδες, πενικιλίνες, κεφαλοσπορίνες...)
- αντιφλεγμονώδη, παυσίπονα...
- κορτιζονούχες και μη κρέμες, κρέμες για εντριβή (τύπου voltaren)
- οφθαλμικά κολύρια (tobradex, garamat, tears naturale...)
- αντισταμινικά χαπάκια (aerius, xozal, zirtek...)
- στοματικά διαλύματα για γαργάρες (hexalen, tantum verde...), τροχίσκοι (trachisan, tantum verde, strepsils...)
- φάρμακα για μυκητιασικές στοματίτιδες (sporanox, tabl. stabilanol...)

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that proper record-keeping is essential for transparency and accountability, particularly in financial matters. The text outlines various methods for organizing and storing data, including digital databases and physical filing systems.

2. The second section focuses on the role of communication in project management. It highlights the need for clear, concise, and timely communication between team members and stakeholders. The text provides guidelines for effective communication, such as using appropriate channels and formats, and encourages the use of regular meetings and reports to keep everyone informed.

3. The third part of the document addresses the importance of risk management. It explains that identifying and assessing potential risks is a critical step in any project or business plan. The text offers strategies for mitigating risks, such as developing contingency plans and implementing control measures. It also stresses the importance of monitoring and reviewing risks throughout the project lifecycle.

4. The final section discusses the importance of documentation and reporting. It notes that thorough documentation is necessary to track progress, identify issues, and provide evidence of compliance. The text provides examples of common documents and reports, such as progress reports, budget statements, and risk assessments, and offers advice on how to structure and present this information effectively.

